LEEUWARDER COURANT

23 augustus 2008 , pag. 17

WERSJEN NEI FRYSLÂN

Een gebroken polsstok hoort er bij

Door Halbe Hettema

De deelnemende fierljeppers aan de Nederlandse kampioenschappen, vandaag in Burgum, springen met polsen van carbon. De breuk van zo'n lange stok, twee weken geleden, leidde tot flink wat ophef. Carbon heet onbreekbaar te zijn. Maar een nieuw verschijnsel is een gebroken pols niet. Een halve eeuw geleden waren de bij fierljepwedstrijden gebruikte polsen van hout. Die knakten ook nogal eens onder het gewicht van de springer.

Roel Bokke Span, de latere fierljep-legende, maakte nog furore met de houten pols. Hoe hij vanuit het topje een zwierige uitsprong kon maken, was onnavolgbaar. Toen hij nog deelnam in de jongenscategorie van vijftien tot achttien jaar, sprong hij in 1959 op een wedstrijd in Wirdum al een afstand van 10,50 meter. Voor het publiek was toen al duidelijk dat hier de topljepper van de toekomst bezig was. 'Keningsljepper' van Wirdum werd hij nog niet. Die eer was weggelegd voor Klaes Dykstra uit Mûnein. Zijn afstand: 10,74 meter.

Dat de Friese Commissaris der Koningin als eregast aanwezig is bij het Fries kampioenschap in Winsum, is al sinds mensenheugenis traditie. John Jorritsma liet zich er twee weken geleden voor het eerst zien. Hij leek er plezier in te hebben, maar zover als een van zijn voorgangers ging hij toch niet.
Het was commissaris H. P. Linthorst Homan die op het Fries kampioenschap van 1960 zelf een poging ondernam. Volgens de verslaggever van de LC kwam de CdK ,,feardich en feilich'' op de wal terecht.

Evert Wilstra, fierljeptopper in de jaren zeventig, wilde altijd maar verder. De breekbare houten pols was hem niet lang genoeg. Toen hij op een gegeven moment getuige was van de plaatsing van een lichtmast, blies hij oude ideeën over het gebruik van aluminium polsen nieuw leven in. Ze kwamen er in 1975.
In datzelfde jaar heroverde Wilstra de Friese titel op zijn rivaal Jouke de Vries. Met veel risico kwam hij in zijn laatste sprong tot 16,51 meter. Een nieuw persoonlijk record voor de toenmalige militaire sportinstructeur.